

[Hans Hedtoft.]

førselen, saaledes at denne Merudgift til Papir bliver opvejet og den i Udsigt stillede Balance paa Handelsregnskabet bliver sikret.

Jeg har set i den kommunistiske Avis, at man fra den Side kræver yderligere Import af Grammofonplader og Sydfrugter. Hvem i dette Land kunde ikke ønske hele Skibsladninger af vitaminrige Sydfrugter? Det kunde vi vist alle, men jeg tror nu, det bliver at bevæge sig ud i en lidt for gennemskuelig Demagogi uden videre at kræve forøget Import af mere eller mindre luksusbetonede Varer — uden Hensyn til den finansielle Situation, Landet befinder sig i.

Der er et andet Punkt, jeg sluttelig vil nævne. Det forekommer mig — jeg har sagt det mange Gange, men det forekommer mig stadig væk urimeligt i Betragtning af vore Valutavanskeligheder, at Luksusbilkørsel stadig finder Sted samtidig med, at Befolkningen maa give Afkald paa vigtige Næringsmidler og maa imødesee en Forringelse af Beklædningsituationen. Er det Tidspunkt da ikke snart inde, hvor ogsaa den højtærede Handelsminister maa indrømme, at nu er det simpelt hen, om ikke af økonomiske, saa af psykologiske Grunde nødvendigt at standse alt, hvad man med Rette kan kalde luksusbetonet Bilkørsel? Det er rigtigt nok, at det kan være vanskeligt at gøre det, fordi alle Mennesker paa- staar, at det ikke er luksusbetonet, naar de kører i Bil. Jeg vil ikke tage i Betænkning, i Betragtning af, hvad man i alle Arbejderhjem kommer til at mærke, at forbyde al ikke livsnødvendig Kørsel her i Landet fra Lørdag Middag Kl. 12 til Mandag Morgen. Der skete ikke Spor ved, at alle de Mennesker, der for Øjeblikket bruger denne valutaslugende Benzol til mere eller mindre luksusbetonet Kørsel, kom til at mærke ogsaa paa dette Omraade, at der skal spares.

Endelig er der den indenlandske Fordeling. Ifølge Vareforsyningsloven bemyndiges Handelsministeren som nævnt til at sikre en hensigtsmæssig Fordeling af Landets Varebeholdning. »Hensigtsmæssig« staar der klart og tydeligt i § 4, Stk. 1. Nu ved jeg ikke, hvad den højtærede Handelsminister forstaar ved dette Ord, men paa Baggrund af det Indblik, vi fik i Ministerens Erhvervspolitik i det forløbne Aar gennem Redegørelsen, maa det være en ejendommelig Ordbog, Ministeren holder sig til. Jeg skal ikke tale om Cykeldæk, jeg skal ikke tale om Arbejdstøj, jeg skal ikke tale om Soda, jeg skal ikke tale om Tekstilvarer; jeg vil blot sluttelig nævne een be-

stemt Ting, nemlig den Ordning af Kød- og Flæskesalget, som Ministeren skitserede for os.

Den er nemlig efter min Mening helt typisk for den nuværende Handelsministers Administration paa dette Omraade. Haanden paa Hjertet: Var den Ordning, Handelsministeren her foreslog, »hensigtsmæssig«? Ikke efter min Ordbog. Under Besættelsen gennemførte vi en Kødordning, som ingen her i Landet var tilfreds med, men den var nødvendig, fordi man maatte regne med, at Tyskerne, hvis vi gik til en egentlig Rationering, vilde kræve, at hele det danske Folk blev sat ned paa de tyske Rationer. Siden er denne Kødordning død af sig selv, og nu kommer den praktiske danske Handelsminister, efter at Kødnedskæringen er nødvendiggjort, og hvad har han saa af original Idé? Hans Forslag gaar ud paa at genoplive denne gamle, selvdøde Ordning. Vi faar at vide, at en egentlig Rationering vil faa Kødsalget til at bryde sammen. Ministeren tænker vel paa Sortbørshandel med Kød. Men en Rationeringsordning er dog blevet gennemført i talrige Lande, hvor Rationerne maatte gøres langt mindre end her i Landet, og det er dog gaaet nogenlunde. Men saa er der Frygten for en Omlægning af Engrossalget af Kød og Flæsk, der i Øjeblikket foregaar, som det hedder, i faste og tilvante Baner. Jeg maa indrømme, at jeg først troede, jeg misforstod Ministeren. Her staar en Handelsminister, der selv er Købmand og sikkert har holdt mange Taler om den frie Konkurrence og dens mange mere eller mindre reelle Fordele, og fortæller det høje Ting, at vi kan ikke i Danmark lave en Kødrationering, for det vil ændre de faste Baner, som Kød- og Flæskhandelen foregaar i. Er det ikke en Fortalelse? Det kan da ikke være den Argumentation, som en Købmand, der er Liberalist, vil fastholde som en virkelig saglig Argumentation over for det danske Folk. Jeg tror, det er nødvendigt at faa en til Bunds gaaende Rationering, en Rationering, der tillader Husmødrene igen at lægge deres daglige Indkøb hos den Slagter, der har de bedste Stykker Kød, en Ordning, som ikke gør Slagterne enebestemmende om, hvem der skal have Filet'en, og hvem der skal have Benene, og en Ordning, som tillader en Regulering af Hjemmeslagtningerne. Disse Hjemmeslagtninger er steget fantastisk. Min Taletid er udløbet, saa jeg kan ikke gøre Rede i Enkeltheder for, hvor stærkt de er steget, det ved den højtærede Handelsminister selv. Disse Hjemmeslagtninger maa reguleres. Det eneste fornuftige For-